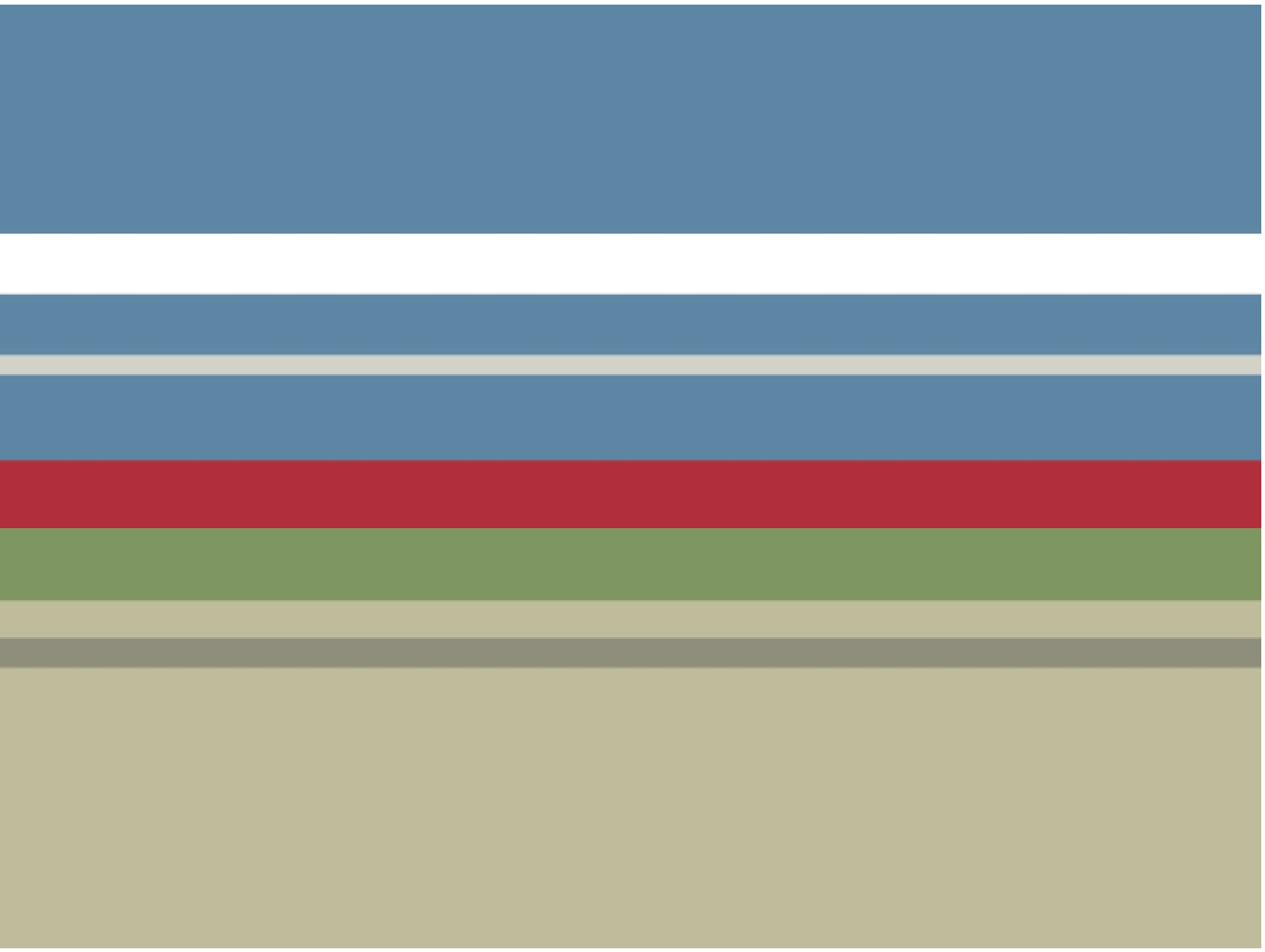
Integraal Veiligheidsplan 2025 - 2028

Inhoudsopgave

1. Inleiding 3
1.1. Aanleiding 3
1.2. Terugblik IVP 2019 – 2022 3
1.3. Strategische doelstelling 4
1.4. Totstandkoming 4
1.5. Veiligheidsthema's 4
1.5.1. Waarom prioriteren? 5
1.5.2. Prioritering op hoofdlijnen 5
1.6. Financiële middelen 5

2. Veiligheidsbeleid in brede zin 6
2.1. Bovenlokale doelstellingen en prioriteiten 6
2.1.1. Landelijk 6
2.1.2. Regionaal 6
2.2. Lokaal flankerend beleid 7

3. Uitgangspunten 8
3.1. Gezamenlijke verantwoordelijkheid 8
3.2. Driehoek als regisseur politiecapaciteit 8
3.3. Flexibiliteit blijft noodzakelijk 8
3.4. De kwetsbaarheden van Texel 9
3.4.1. Uitval van vitale infrastructuur 9

4. Veiligheidsthema's voor de komende jaren 10
4.1. Jeugd en Veiligheid 10
4.1.1. Waarom is het een prioriteit? 10
4.1.2. Wat willen we bereiken? 10
4.1.3. Wat gaan we doen? 10
4.2. Ondermijnende criminaliteit 11
4.2.1. Waarom is het een prioriteit? 11
4.2.2. Wat willen we bereiken? 11
4.2.3. Wat gaan we doen? 11
4.3. Digitale veiligheid 11
4.3.1. Waarom is het een prioriteit? 12
4.3.2. Wat willen we bereiken? 12
4.3.3. Wat gaan we doen? 12
4.4. Verkeersveiligheid 12
4.4.1. Waarom is het een prioriteit? 12
4.4.2. Wat willen we bereiken? 12
4.4.3. Wat gaan we doen? 12

5. Uitvoeringsprogramma 13

1. Inleiding

1.1. Aanleiding

In de Politiewet 2012 is bepaald dat de gemeenteraad minimaal eens in de vier jaar de doelstellingen en prioriteiten vaststelt voor de handhaving van de openbare orde en de hulpverlening door de politie. Dit gebeurt door het opstellen van een Integraal Veiligheidsplan (hierna: IVP). Met dit IVP geeft de gemeenteraad strategisch sturing aan het veiligheidsbeleid. Het IVP vormt de basis voor de burgemeester om in het driehoeksoverleg (een periodiek overleg tussen de burgemeester, de officier van justitie en de politieleiding) afspraken te maken over de (lokale) inzet van de politie.

Tevens ligt er een relatie met artikel 3a van de Wet Veiligheidsregio's, waarin is bepaald dat de gemeenteraad ten minste eenmaal in de vier jaar de doelen vaststelt die gemeente betreffende de brandveiligheid en de werkwijze en kwaliteit van de brandweerzorg nastreeft. In de praktijk wordt hier met name invulling aan gegeven door het leveren van input voor het regionaal beleidsplan van de Veiligheidsregio Noord-Holland Noord (hierna: VRNHN), conform artikel 15.3 Wet Veiligheidsregio's. Invulling van deze rol vindt thans dus vooral reactief plaats, op initiatief van de VRNHN. We kiezen er echter voor om dat initiatief via dit IVP als het ware deels naar ons toe te trekken, waarbij het IVP de basis vormt om daar waar mogelijk ook (pro)actief sturing te geven aan de Veiligheidsregio, met name ten aanzien van het hierna te noemen uitgangspunt 'De kwetsbaarheden van Texel als eiland'.

1.2. Terugblik IVP 2019 – 2022

Het Integraal Veiligheidsplan 2019-2022[1] was toegespitst op jeugdoverlast, veiligheid in en om school, jeugd, alcohol en drugs, veilig toerisme, rampenbestrijding en crisisbeheersing en ondermijnende criminaliteit.

Veel van de geplande beleidsmaatregelen zijn succesvol uitgevoerd, zoals de intensievere samenwerking tussen politie en gemeente bij het aanpakken van jeugdoverlast en ondermijning, en de inzet van dorpswachten in het uitgaansgebied. De corona pandemie is van significante invloed geweest op deze periode. In de eerste plaats natuurlijk op de samenleving in zijn geheel, en in het bijzonder onze jeugd. Zo was er een aantal delicten dat in die periode een stijging kent, waaronder geluidshinder, terwijl er ook delicten waren die juist een sterke daling kenden, zoals alcohol- en drugsoverlast. Maar daarnaast heeft de pandemie ook impact gehad op de ambtelijke capaciteit. Daardoor is er op een meer beheersmatige manier inzet gepleegd op de in het IVP genoemde prioriteiten, waardoor ook niet alle beleidsmaatregelen volledig konden worden gerealiseerd. Een voorbeeld daarvan is (het ontbreken van) de evaluatie en het herzien van het convenant veilig uitgaan. De lessen uit het IVP hebben we meegenomen bij het opstellen van het vernieuwende IVP.

[1] https://www.texel.nl/wp-content/uploads/2021/04/Integraal-Veiligheidsplan-2019-2022.pdf

1.3. Strategische doelstelling

We hanteren de volgende strategische doelstelling:

> *Texel is en blijft een veilige en leefbare gemeente voor alle inwoners en bezoekers. Het is belangrijk dat iedereen veilig op ons eiland kan wonen, verblijven, werken en ondernemen, en dat iedereen zich ook veilig voelt.*

1.4. Totstandkoming

De basis voor het IVP ligt in de veiligheidsanalyse. Het analyseren van de huidige lokale veiligheidssituatie vormt de basis voor een goed onderbouwd integraal veiligheidsplan. Het uitvoeren van de veiligheidsanalyse heeft gezorgd voor inzicht in de lokale veiligheidsproblemen. Gemeente Texel kan, afgezet tegen andere gemeenten, als (zeer) veilig worden beschouwd. Dit betekent echter niet dat stilzitten een optie is. Preventief en proactief handelen is nodig om groei van onveiligheid te voorkomen.

Om een goed beeld te krijgen van de veiligheidssituatie van Texel en daarmee prioritering te kunnen aanbrengen, is er op verschillende manieren informatie verzameld. In de eerste plaats is een cijfermatige veiligheidsanalyse uitgevoerd. Dit is gedaan aan de hand van politiecijfers, openbronnenonderzoek en interne onderzoeksrapporten. Aanvullend daarop zijn gesprekken gevoerd met de gemeente, waaronder de burgemeester en de ambtenaren openbare orde en veiligheid. Ook is er gesproken met de politie, de Veiligheidsregio (brandweer en risico- en crisisbeheersing), de GGD (Vangnet en Advies) en de dorpscommissies. Daarnaast zijn ook inwoners betrokken, die in verschillende dorpen hun veiligheidsprioriteiten konden aangeven.

Op basis van de informatie en gevoerde gesprekken is een beeld geschetst van de huidige veiligheidssituatie op Texel. De uitkomst van deze veiligheidsanalyse (het veiligheidsbeeld), is als bijlage bij dit IVP gevoegd.

1.5. Veiligheidsthema's

Uit de veiligheidsanalyse zijn de volgende veiligheidsthema's als prioriteiten voorgesteld:

a. Jeugd en veiligheid
b. Ondermijnende criminaliteit
c. Digitale veiligheid
d. De kwetsbaarheden van Texel als eiland
e. Verkeersveiligheid

Met betrekking tot 'Jeugd en Veiligheid' en 'Ondermijnende criminaliteit' sluiten zij aan bij het IVP 2019-2022. De ontwikkeling van digitale- en computertechnologie van de afgelopen jaren bracht ook de opkomst van cybercrime met zich mee. En ook de opkomst van het gebruik van elektrische fietsen en andere (gemotoriseerde) voertuigen heeft nieuwe (verkeers)veiligheidsvraagstukken met zich meegebracht.

We herkennen deze veiligheidsthema's. De uitwerking van de veiligheidsthema's zijn te vinden in hoofdstuk 4. Echter zien we het thema 'De kwetsbaarheden van Texel als eiland' niet als specifiek veiligheidsthema, maar meer als een generiek (veiligheids)vraagstuk die alle thema's raakt, dus ook de niet-geprioriteerde. We zien de kwetsbaarheden van Texel dus meer als een doorlopend aandachtspunt. Dit is daarom als uitgangspunt opgenomen in hoofdstuk 3, waarbij echter nog wel specifiek de aandacht wordt gelegd op de uitval van vitale infrastructuur.

1.5.1. Waarom prioriteren?

Prioriteiten stellen is noodzakelijk, omdat beschikbare capaciteit, zowel bij de politie als bij de gemeente, vaak de bottleneck is bij het op en aan kunnen pakken van veiligheidsvraagstukken. Daarnaast verandert de wereld om ons heen snel en dit brengt nieuwe veiligheidsuitdagingen met zich mee. De behoefte aan inzet van de politie is hoog, terwijl er tegelijkertijd sprake is van een onderbezetting van de operationele sterkte. Hoewel wij vanwege de eilandsituatie altijd kunnen beschikken over een bepaalde operationele bezetting, heeft de beperkte capaciteit wel degelijk invloed op de mate waarin politie, afgezien van de noodhulp, kan worden ingezet. Dit dwingt ons om keuzes te maken en capaciteit in te (laten) zetten op waar dat het meest nodig en het meest effectief is.

Prioriteren betekent dat we de preventieve en repressieve aanpak op een aantal veiligheidsthema's gaan intensiveren door onze bestaande capaciteit hierop in te zetten, hetgeen ook geldt voor het uitgangspunt 'De kwetsbaarheden van Texel als eiland'. Omdat de ambtelijke capaciteit niet wordt uitgebreid, zal er iets minder aandacht besteed worden aan thema's die niet geprioriteerd zijn. Deze thema's zullen op een beheersmatige manier onder de aandacht blijven.

1.5.2. Prioritering op hoofdlijnen

In dit IVP zijn de prioriteiten uitgewerkt op hoofdlijnen. Per prioriteit is beschreven waarom het een prioriteit is, wat we willen bereiken en wat we daarvoor op hoofdlijnen gaan doen.

1.6. Financiële middelen

De activiteiten die hierna benoemd worden bij de geprioriteerde veiligheidsthema's zijn uit te voeren binnen de huidige formatie en het huidige budget. Wanneer er op enig moment voor een bepaald thema toch meer (financiële) middelen nodig blijken te zijn, zal de gemeenteraad daar middels een voorstel in de perspectiefnota/begroting om worden gevraagd.

2. Veiligheidsbeleid in brede zin

2.1. Bovenlokale doelstellingen en prioriteiten

Veiligheid is een thema dat veel beleidsvelden raakt, en bestuurlijk gezien ook op verschillende niveaus wordt ontwikkeld. Ook veiligheidspartners kennen organisatiestructuren (en daardoor aansturing) op verschillende niveaus.

Landelijke en regionale doelstellingen zijn complementair aan de lokale veiligheidsagenda's en kunnen elkaar versterken. De lokale aanpak binnen het veiligheidsdomein is immers primair belegd in de gemeentelijke veiligheid- en beleidsplannen. Ondanks dat er dus ook op landelijk en regionaal niveau prioriteiten en doelstellingen worden geformuleerd, blijft er voldoende ruimte om het lokale gezag eigen keuzes te laten maken op het gebied van veiligheid.

2.1.1. Landelijk

Op landelijk niveau zijn verschillende beleidsdoelstellingen en prioriteiten op het gebied van veiligheid vastgesteld. De voornaamste worden hier kort genoemd.

2.1.1.1. Landelijke Veiligheidsagenda

Op grond van artikel 18 van de Politiewet 2012 stelt de minister van Justitie en Veiligheid elke vier jaar de Landelijke Veiligheidsagenda[2] vast. Hierin worden de landelijke beleidsdoelstellingen en prioriteiten vastgesteld ten aanzien van de taakuitvoering van de politie. Deze prioriteiten richten zich op vraagstukken die landelijk spelen, die (eenheids)overstijgend zijn en/of waar afstemming in de aanpak of specifieke expertise op landelijk niveau voor nodig is.

2.1.1.2. Landelijke Agenda Crisisbeheersing

Op grond van artikel 37 van de Wet Veiligheidsregio's kan de minister van Justitie en Veiligheid landelijke doelstellingen vaststellen ten aanzien van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing. Mede naar aanleiding van de Corona-aanpak, maar ook vanwege de huidige geopolitieke situatie, heeft de minister van deze bevoegdheid gebruikt gemaakt. Dit heeft geresulteerd in de Landelijke Agenda Crisisbeheersing[3].

2.1.2. Regionaal

Ook op regionaal niveau zijn er verschillende beleidsdoelstellingen en prioriteiten op het gebied van veiligheid vastgesteld. Wederom worden de voornaamste hieronder kort genoemd, waarna in onderstaande afbeelding het landelijke en regionale beleid op zowel de openbare orde onderwerpen als de brandweerzorg, geneeskundige zorg en crisisbeheersing schematisch zijn weergegeven

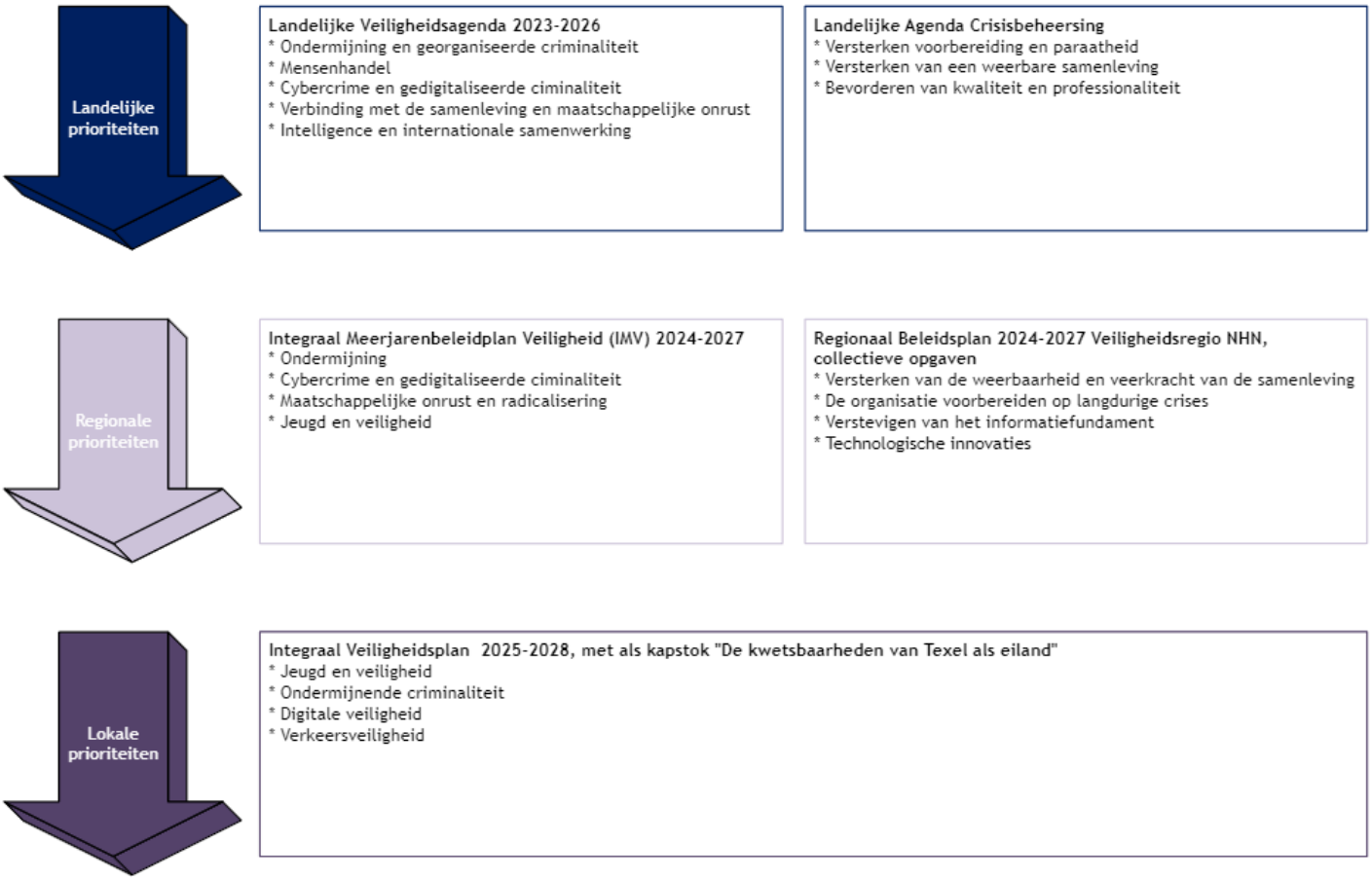
2.1.2.1. Integraal Meerjarenbeleidsplan Veiligheid (IMV) 2024-2027

Op grond van artikel 39 lid 1 van de Politiewet 2012 stellen de burgemeesters (van een betreffende regionale politie-eenheid) en de hoofdofficier van Justitie, met inachtneming van de landelijke beleidsprioriteiten, tenminste éénmaal in de vier jaar een regionaal beleidsplan vast. Voor de eenheid Noord-Holland is dat vastgelegd in het Integraal Meerjarenbeleidsplan Veiligheid Noord-Holland 2024-2027 (IMV)[4].

[2] https://open.overheid.nl/documenten/ronl-fefff06abdd2c99d8ad9be531c68a1df6deae72d/pdf
[3] https://open.overheid.nl/documenten/2b20c1b3-3638-4585-81b1-34bb1b1809d0/file
[4] https://www.regioburgemeesters.nl/save853/IMV%20NH%202024-2027.pdf

2.1.2.2. Regionaal Beleidsplan 2024-2027 VRNHN

Op grond van artikel 14 van de Wet Veiligheidsregio's heeft het bestuur van de veiligheidsregio het Regionaal Beleidsplan 2024-2027[5] vastgesteld. Hierin is het beleid vastgelegd ten aanzien van de taken van de veiligheidsregio. Naast de (wettelijke) taken van de Veiligheidsregio (crisisbeheersing, brandweer, geneeskundige hulpverlening (GHOR), ambulancezorg en het zorg- en veiligheidshuis), hebben zij ten aanzien van hun taken collectieve opgaven geformuleerd.

2.2. Lokaal flankerend beleid

Dit IVP biedt de strategische sturing op de vier prioritaire veiligheidsthema's. Door de gemeentelijke organisatie heen is op allerlei gebieden beleid ontwikkeld. Dit raakt vaker wel dan niet het veiligheidsdomein. Dit geldt ook voor het coalitieakkoord 'Bouwen aan vertrouwen, voor een sociaal en duurzaam Texel'[6]. De in het IVP genoemde thema's hangen direct of indirect samen met ander sectoraal beleid en versterken elkaar. Bepaalde doelstellingen zullen dan ook gelijk zijn. Dit zal in de uitvoering tot uitdrukking komen door gezamenlijke deelname aan activiteiten, projecten, maatregelen en interventies. Dit uit zich met name in de prioriteiten 'Jeugd en Veiligheid' en 'Verkeersveiligheid'.

Met betrekking tot 'Jeugd en Veiligheid' zijn de doelstellingen en activiteiten tevens verwoord in het Preventie- en Handhavingsplan, en de Nota Gemeentelijk Gezondheidsbeleid en het daaronder liggende uitvoeringsprogramma, en het coalitieprogramma. Deze zien in het bijzonder op maatregelen met betrekking tot preventie en handhaving ten aanzien van middelengebruik door jongeren.

[5] https://www.vrnhn.nl/sites/vrnhn/files/2024-03/230348_VN_beleidsplan_RGB_def.pdf
[6] https://www.texel.nl/wp-content/uploads/2022/06/Coalitieakkoord-2022-2026-Bouwen-aan-vertrouwen-voor-een-sociaal-en-duurzaam-Texel.pdf

Met betrekking tot ‘Verkeersveiligheid’ zijn de doelstellingen en activiteiten tevens verwoord in de mobiliteitsvisie en het daaronder liggende actieplan, en het coalitieprogramma. Deze zien in het bijzonder op maatregelen met betrekking tot infrastructuur en inrichting.

De in dit IVP genoemde te nemen maatregelen zijn dus meer van repressieve aard, maar hebben uiteraard ook een preventief doel.

3. Uitgangspunten

3.1. Gezamenlijke verantwoordelijkheid

De samenleving verandert in hoog tempo en het waarborgen van veiligheid wordt steeds complexer. De sleutel tot succes is gelegen in samenwerking. We hebben onze zorg- en veiligheidspartners, inwoners, bezoekers en ondernemers hard nodig om een veilige gemeente te blijven. Veiligheid is geen exclusieve verantwoordelijkheid van overheidsinstanties. Ook inwoners, ondernemers en bezoekers zijn verantwoordelijk. We zetten in op het stimuleren en faciliteren van deze eigen verantwoordelijkheid.

We beschikken over een sterk netwerk en zullen dat ook ten volle inzetten om onze ambities waar te maken. We houden, zoals gebruikelijk op Texel, de lijnen kort. Niet alleen op lokaal niveau, maar ook op regionaal niveau. We blijven actief verbinding houden met de gemeenten uit onze regio en de Friese Waddeneilanden.

3.2. Driehoek als regisseur politiecapaciteit

Personele capaciteit staat onder druk. De politie is daar geen uitzondering op. Daarom zijn er prioriteiten gesteld. Zoals aangegeven zowel op landelijk als op regionaal niveau, maar dus ook in dit IVP. De driehoek (het overleg tussen de burgemeester, het openbaar ministerie en de politieleiding) heeft de uiteindelijke regie over de vertaling van strategische naar operationele doelen. De driehoek is onder leiding van de burgemeester dus de regisseur binnen de uitvoering en monitort periodiek de objectieve criminaliteit.

3.3. Flexibiliteit blijft noodzakelijk

Het veiligheidsdomein is en blijft continue in beweging. Calamiteiten, crises en rampen zijn niet voorspelbaar. Ook langdurige crises zijn ons inmiddels niet meer vreemd. En niet in de laatste plaats zorgt de huidige geopolitieke situatie voor spanningen en onzekerheden. Om die reden blijft flexibiliteit nodig om in te kunnen spelen op dat wat er op zo'n moment hard nodig is. Zodra zich een (langdurige) crises voordoet, eist dat significant veel aandacht en capaciteit van de organisatie en partners. Het zal de doelstellingen en ambities niet veranderen, maar het gevolg zal vooral te zien zijn in de (haalbaarheid) van de uitvoeringsplannen.

3.4. De kwetsbaarheden van Texel

Omdat Texel een eiland is, brengt dat uitdagingen met zich mee op het gebied van hulpverlening en bijstand bij een ramp of crisis. Texel is als eiland een lange(re) periode aangewezen op zichzelf voordat er versterking van de vaste wal aanwezig kan zijn, waarbij de veerverbinding ook nog eens een cruciale rol heeft.

Deze kwetsbaarheid wordt ook gevoeld bij hulpdiensten. Het feit dat we langer zelfvoorzienend moeten zijn, vertaalt zich deels in het beschikbaar hebben van (extra) materieel. Echter merken de hulpdiensten ook dat er steeds minder mensen op staan om zich als vrijwilliger aan te melden (o.a. bij de brandweer, KNRM en reddingsbrigade) wat vooral in vakantieperiodes een (extra) uitdaging vormt. Tevens zijn sommige voorzieningen niet op het eiland gesitueerd, zoals bijvoorbeeld een daklozenopvang. Ook is het bijvoorbeeld voor de crisisdienst niet altijd mogelijk om naar het eiland te komen, wat de hulpverlening en beoordeling bij personen met onbegrepen gedrag bemoeilijkt. Dit legt vervolgens weer druk op andere ketenpartners.

Er zijn (verhoudingsgewijs) relatief weinig incidenten op het eiland, ondanks de aanwezigheid van 1 miljoen toeristen per jaar. Veelal vindt verdeling van capaciteit of inzet van voorzieningen data-gedreven plaats. Dat zou tot gevolg kunnen hebben dat bepaalde (onderdelen van) hulpdiensten afgeschaald worden. Dit is zeer onwenselijk en zou ons eiland nog kwetsbaarder maken. En niet in de laatste plaats heeft dat invloed op de veiligheid waarmee onze hulpverleners hun werk kunnen uitvoeren. Daarnaast ervaren we bij ketenpartners en instanties op momenten soms onvoldoende besef van deze kwetsbaarheden.

We zullen dus te allen tijde effectief voorbereid moeten zijn op rampen, crises (waaronder uitval van vitale infrastructuur), noodsituaties en incidenten en daar effectief op kunnen reageren, waarbij extra aandacht wordt gegeven aan de eilandspecifieke situatie. Gelukkig kennen Texelaars een hoge mate van zelf- en samenredzaamheid. We blijven ons inzetten op het behoud van deze mate van zelf- en samenredzaamheid en het veiligheidsbewustzijn. Het is en blijft echter van belang dat ketenpartners en instanties deze eilandspecifieke kwetsbaarheren (h)erkennen. Dit moeten we onder de aandacht blijven houden en brengen.

Deze alertheid zullen we over de gehele breedte van het veiligheidsdomein moeten betrachten. Dus niet alleen op de hierna te noemen geprioriteerde veiligheidsthema’s, maar ook op alle andere thema’s uit het zorg- en veiligheidsdomein.

3.4.1. Uitval van vitale infrastructuur

In het bijzonder noemen we nog het risico op een ramp of crisis die betrekking heeft op de vitale infrastructuur (gas, water, elektra, telecom, data) en/of waarbij de veerverbinding (langdurig) uitvalt. De uitdagingen en gevolgen daarvan zouden bij een eilandgemeente als de onze (nog) groter kunnen zijn. Zeker in de huidige geopolitieke context, is er een grotere kans dat hiermee geconfronteerd worden. Tegelijkertijd is het vanwege die context dan maar de vraag of bijstand (van bijvoorbeeld defensie) op zo’n moment voldoende beschikbaar is, waardoor zelfredzaamheid en preparatie des te belangrijker is. Het maken/aanpassen van planvorming en het treffen van voorbereidingen gebeurt op zowel landelijk als regionaal niveau. Het is echter aan ons om die in een lokaal daglicht te plaatsen en de eiland specifieke situatie en scenario’s waar mogelijk nader uit te werken, en onze inwoners, ondernemers en bezoekers daarover te informeren.

Dit geldt natuurlijk ook voor de gemeentelijke organisatie zelf. Als gemeente is het van belang dat de bedrijfskritische processen doorgang kunnen vinden en dat er daarom aandacht moet zijn voor de eigen bedrijfscontinuïteit.

4. Veiligheidsthema's voor de komende jaren

In dit hoofdstuk zijn de geprioriteerde veiligheidsthema's voor de komende vier jaar benoemd. Doordat er gewerkt wordt met overkoepelende thema's staan de grootste en belangrijkste veiligheidsthema's de komende vier jaren centraal. De prioriteiten zorgen voor focus en specifieke richting binnen de thema's.

4.1. Jeugd en Veiligheid

Op Texel groei je op in een relatief beschermde en rustige omgeving. Hoewel de jeugdoverlast en het vandalisme door de jeugd af lijkt te nemen, wordt vandalisme door de inwoners nog steeds als een probleem ervaren. Jeugdoverlast is daarnaast trendgevoelig en vraagt een blijvende inzet van de overheid en haar partners.

Het relatief hoge alcohol- en drugsgebruik onder jongeren, de kans op verslaving en de toenemende alcohol- en drugsoverlast, baren zorgen onder inwoners en ketenpartners. De jeugd groeit op in een omgeving waar in het hoogseizoen veel festiviteiten zijn en waarbij het nuttigen van alcohol een gemeengoed lijkt. Gezelligheid gaat gepaard met een drankje, zowel thuis, na het werk, als binnen het verenigingsleven en tijdens evenementen. Hierdoor komen jongeren vaak al op jongere leeftijd in contact met alcohol. Waar er sprake is van een relatief tolerante norm ten aanzien van alcohol, geldt dat niet voor drugsgebruik. Er zijn de laatste jaren signalen van toenemend drugsgebruik op het eiland. Hierin is Texel niet anders dan andere Nederlandse gemeenten. De aard en omvang van drugsgebruik en -handel is echter moeilijk vast te stellen, omdat de bereidheid tot het doen van een melding vaak achterwege blijft. Men wil vaak geen aangifte doen uit angst om als klikspaan gezien te worden, en door die gesloten gemeenschap is het dus moeilijk vast te stellen hoe groot het gebruik is.

4.1.1. Waarom is het een prioriteit?

- Bij de aanpak van jeugdoverlast en jeugdcriminaliteit is het wenselijk om aan de voorkant te acteren om verder afglijden te voorkomen en jeugdigen te helpen/begeleiden op het rechte pad te blijven dan wel hen terug te brengen het rechte pad op.
- Het drugsgebruik onder jongeren neemt toe en jongeren gaan op steeds jongere leeftijd experimenteren met zowel softdrugs als harddrugs. Daarnaast zien we landelijk ook nieuwe vormen van drugs verschijnen. Naast het gevaar van drugsgebruik voor de gezondheid, brengt dit ook veiligheidsrisico's met zich mee, zoals overlast en ondermijnende criminaliteit.

4.1.2. Wat willen we bereiken?

- Voorkomen (en/of verminderen) van het ontstaan van problematische jeugdigen en problematische jeugdgroepen.
- Voorkomen dat jongeren risicogedrag vertonen of het risicogedrag verminderen.
- Het terugdringen van de normalisatie van drugs- en alcoholgebruik.

4.1.3. Wat gaan we doen?

- Het versterken van de aanpak van jeugdcriminaliteit.
- Het bevorderen van de samenwerking tussen boa's, jongerenwerken en jeugdagenten middels het gezamenlijk optrekken en jeugd uit de anonimiteit te halen.
- Het, in samenwerking met ketenpartners, excessief tegengaan van drugs- en alcoholgebruik. Dit moet bijdragen aan een sociaal veilige omgeving en een andere drugs- en alcoholnorm.
- Het optimaliseren van interventies via HALT, zowel preventief als repressief.

4.2. Ondermijnende criminaliteit

Ondermijning is al een aantal jaar een veel gebruikt begrip binnen de veiligheidswereld. Hiermee wordt de verstrengeling van de illegale onderwereld, met de legale bovenwereld bedoeld. Criminelen proberen daarbij gebruik te maken van (de structuren van) onze samenleving, voor criminele doeleinden. Denk daarbij aan het misbruiken van vergunningen en vastgoed. Het is onze taak als lokale overheid om ervoor te zorgen dat criminelen geen misbruik kunnen maken van onze samenleving.

4.2.1. Waarom is het een prioriteit?

- Georganiseerde criminaliteit heeft een ondermijnend effect op de samenleving.
- Door verwevenheid tussen de onder- en bovenwereld wordt de rechtstaat ondermijnd evenals het vertrouwen van inwoners en ondernemers in de overheid.
- Ondermijning werkt oneerlijke concurrentie in de hand. Hardwerkende eerlijke ondernemers moeten dubbel zo hard werken om uiteindelijk hetzelfde geld te verdienen als een ondernemer die zich bezighoudt met georganiseerde criminaliteit.
- Criminelen hebben de gemeente nodig voor hun illegale activiteiten. Bijvoorbeeld voor het verkrijgen van vergunningen of paspoorten. Wanneer de gemeente geen aandacht geeft aan de aanpak van ondermijning kan zij die criminele activiteiten onbewust faciliteren.

4.2.2. Wat willen we bereiken?

- Een weerbare maatschappij: voorkomen dat ondermijnende criminaliteit op Texel kans krijgt om zich te vestigen.
- Het vergroten van de bereidheid om misstanden met betrekking tot ondermijning te melden.
- Een barrière opwerpen tegen het ongewild faciliteren van criminele activiteiten.

4.2.3. Wat gaan we doen?

- Inrichten van een meldpunt (voor onder andere) ondermijning.
- Vergroten van het bewustzijn over en de weerbaarheid tegen ondermijning in de samenleving en bij maatschappelijke partners.
- Vergroten van het bewustzijn over en de weerbaarheid tegen ondermijning binnen de gemeentelijke organisatie.
- De toepasbaarheid van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Bibob) uitbreiden in ons beleid.
- Actief samenwerken met ketenpartners aan een integrale aanpak van ondermijning en daarbij investeren we voornamelijk in preventieve acties zoals controles op bedrijventerreinen en voorlichtings- en bewustwordingscampagnes.
- Meer ruchtbaarheid geven aan Meld Misdaad Anoniem.

4.3. Digitale veiligheid

Steeds vaker regelen inwoners, ondernemers en publieke instellingen hun zaken en diensten online. De online wereld biedt veel mogelijkheden en kansen, maar er zijn ook risico's. Traditionele criminaliteit en overlast verschuift in de vorm van cybercrime (strafbare feiten die worden gepleegd met en zijn gericht op een ICT-middel) en gedigitaliseerde criminaliteit (strafbare feiten waarbij gebruik wordt gemaakt van een ICT-middel). Het aantal meldingen en aangiften van bijvoorbeeld; marktplaatsfraude, phising, fraude bankgegevens, sextortion en vriend-in-noodfraude neemt sterk toe. De impact hiervan is groot. Slachtoffers kunnen naast financiële schade soms ook jaren online de gevolgen ondervinden van hun slachtofferschap. Met name kwetsbare groepen in de samenleving dienen hier weerbaar tegen te worden gemaakt.

4.3.1. Waarom is het een prioriteit?

- Cybercriminaliteit is uitgegroeid tot een veelvoorkomende criminaliteit. Er is sprake van een verschuiving van traditionele criminaliteit naar digitale criminaliteit.
- Het aantal aangiften bij de politie en het aantal slachtoffers zijn afgelopen jaren explosief gestegen, met name op het gebied van online fraude en oplichting. Steeds meer mensen en bedrijven worden slachtoffer van gedigitaliseerde criminaliteit en cybercrime.
- Cybercriminaliteit en cybercrime raakt elke burger/inwoner. Kwetsbare groepen in de samenleving zijn extra vatbaar en moeten beschermd worden.

4.3.2. Wat willen we bereiken?

- Verhogen van bewustwording en cyberweerbaarheid van onze inwoners en ondernemers.
- Tegengaan en verminderen van slachtoffers van cybercriminaliteit.

4.3.3. Wat gaan we doen?

- Inzetten op preventie en het voorkomen van slachtofferschap. Dit doen we door integraal samen te werken met lokale en regionale partners.
- Het aanbieden van trainingen en workshops aan ondernemers om te voorkomen dat zij slachtoffer worden van cybercriminaliteit.

4.4. Verkeersveiligheid

Tot slot willen we het thema verkeersveiligheid niet onbenoemd laten. Texel is een populair eiland om zowel per auto als per (elektrische) fiets te bezoeken. Verkeersveiligheid is daarmee een noemenswaardig thema voor onze gemeente. Omdat ook veel (buitenlandse) toeristen het eiland bezoeken, is het verkeersgedrag c.q. de naleving van de verkeersregels op het eiland niet altijd even uniform.

4.4.1. Waarom is het een prioriteit?

Het aantal verkeersdoden en verkeersongevallen met letsel neemt de afgelopen jaren niet af, ook niet op Texel. In het bijzonder lijken ongevallen met (elektrische) fietsen de afgelopen jaren landelijk toe te nemen. Op Texel lijkt die toename nog niet te zijn ingezet, maar tegelijkertijd is er ook geen sprake van een duidelijke daling van verkeersongevallen. Ook rijden onder invloed neemt nog niet af. Daarom verdient verkeersveiligheid blijvende aandacht. Een belangrijke voorwaarde om de risico's op een verkeersongeval zoveel mogelijk te verminderen is een veilige infrastructuur (inclusief fietspaden). Een veilig ingerichte weg en fietspad kan ongevallen voorkomen en de letselernst van ongevallen beperken.

4.4.2. Wat willen we bereiken?

Middels gezamenlijke inspanning het aantal verkeersongevallen en -slachtoffers structureel omlaag brengen en het middelengebruik in het verkeer terugdringen.

4.4.3. Wat gaan we doen?

- Het creëren van bewustwording en het teweegbrengen van gedragsverandering, ook met betrekking tot middelengebruik in het verkeer.
- Het, samen met de Noordkop gemeenten, uitvoering geven aan het verkeersplan basisteam Den Helder van de politie.
- Het uitbreiden van de samenwerking van BOA's en politie met betrekking tot verkeerscontroles.

5. Uitvoeringsprogramma

Het IVP wordt vertaald in een jaarlijks uitvoeringsprogramma dat wordt vastgesteld door het college van burgemeester en wethouders (voor zover het uitvoeringsprogramma geen nadere financiële middelen behoeven). Zo wordt van beleid overgegaan naar uitvoering. Hierin wordt een praktische invulling aan het IVP door het vertalen van de beleidsdoelstellingen in concrete activiteiten, op basis van beschikbare capaciteit, middelen en actuele ontwikkelingen. Deze activiteiten worden uitgewerkt in samenspraak met ketenpartners. Op die manier blijft het toewerken naar ambities behapbaar, en kan gemakkelijk(er) worden ingespeeld op actuele ontwikkelingen binnen het veiligheidsdomein. Ook geeft het de mogelijkheid om de uitvoering jaarlijks te evalueren en bij te sturen.